

MAJANDUSAASTA ARUANNE

aruandeaasta algus: 01.01.2023

aruandeaasta lõpp: 31.12.2023

ärinimi: Lillesein OÜ

registrikood: 12979791

postiaadress: Harju maakond, Harku vald, Tiskre küla, Nõmme tee 11

postisihthnumber: 76916

telefon: +372 53422393

e-posti aadress: siirirannu@gmail.com

Sisukord

Tegevusaruanne	3
Raamatupidamise aastaaruanne	4
Bilanss	4
Kasumiaruanne	5
Raamatupidamise aastaaruande lisad	6
Lisa 1 Arvestuspõhimõtted	6
Lisa 2 Seotud osapooled	11
Aruande allkirjad	13

Tegevusaruanne

Kasumi suurendamise ettepanek

(eurodes)

31.12.2023
Eelmiste perioodide jaotamata kasum (kahjum) -2858
Aruandeaasta kasum (kahjum) 432
Kokku -2 426

Otsus, mida ja kuidas kasumit suurendada tuleb ja äärmisel tegevusaastal kui loodetavasti hakkab ettevõtte kasumit tootma. Plaanis on ka tegevusala laiendada ning omakapitali hakata tegema sissemaksid.

Raamatupidamise aastaaruanne

Bilanss

(eurodes)

	31.12.2023	31.12.2022
Varad		
Käibevarad		
Raha	95	971
Nõuded ja ettemaksed	47	46
Kokku käibevarad	142	1 017
Kokku varad	142	1 017
Kohustised ja omakapital		
Kohustised		
Lühiajalised kohustised		
Võlad ja ettemaksed	68	1 375
Kokku lühiajalised kohustised	68	1 375
Kokku kohustised	68	1 375
Omakapital		
Osakapital nimiväärtuses	2 500	2 500
Eelmiste perioodide jaotamata kasum (kahjum)	-2 858	-868
Aruandeaasta kasum (kahjum)	432	-1 990
Kokku omakapital	74	-358
Kokku kohustised ja omakapital	142	1 017

Kasumiaruanne

(eurodes)

	2023	2022
Müügitulu	40	425
Muud äritulud	705	0
Kaubad, toore, materjal ja teenused	-35	-1 877
Mitmesugused tegevuskulud	-226	-538
Muud ärikulud	-52	0
Ärikasum (kahjum)	432	-1 990
Kasum (kahjum) enne tulumaksustamist	432	-1 990
Aruandeaasta kasum (kahjum)	432	-1 990

Raamatupidamise aastaaruande lisad

Lisa 1 Arvestuspõhimõtted

Üldine informatsioon

Lillesein OÜ 2023 aasta aastaaruanne on koostatud kooskõlas Eesti hea raamatupidamistavaga, mis tugineb rahvusvaheliselt tunnustatud arvestuse ja aruandluse põhimõtetele. Hea raamatupidamistava põhinõuded on kehtestatud Raamatupidamise seadusega ning seda täiendavad Raamatupidamise Toimikonna poolt väljaantavad juhendid.

Lillesein OÜ kasumiaruanne on koostatud Raamatupidamise seaduse lisas 2 toodud kasumiaruande skeemi nr. 1 alusel. Raamatupidamise aastaaruande arvnäitajad on esitatud Eurodes ühe euro täpsusega.

Finantsvarad

Finantsinstrument on leping, mille tulemusena tekib ühele osapoolle finantsvara ja teisele osapoolle finantskohustus või omakapitaliinstrument. Finantsvara on vara, mis on: (a) raha; (b) lepinguline õigus saada teiselt osapoolelt raha või muid finantsvarasid (näiteks nõuded ostjate vastu); (c) lepinguline õigus vahetada teise osapoollega finantsvarasid potentsiaalselt kasulikel tingimustel (näiteks positiivse õiglase väärtusega tuletisinstrumentid) (d) teise ettevõtte omakapitali instrument (näiteks investering teise ettevõtte aktsiatesse).

Finantskohustus on lepinguline kohustus: (a) tasuda teisele osapoolle raha või muid finantsvarasid (näiteks kohustus tarnijate ees); või (b) vahetada teise osapoollega finantsvarasid potentsiaalselt kahjulikel tingimustel (näiteks negatiivse õiglase väärtusega tuletisinstrumentid). Omakapitaliinstrument on leping, mis annab õiguse osaleda ettevõtte netovaras (näit. aktsia või aktsioptsioon). Tuletisinstrument on finantsinstrument, (a) mille väärtus sõltub muutustest intressimääras, väärtpaberi hinnas, valuutakursis, hinnaindeksis

või muus sarnases alusmuutujas; (b) mille algne soetusmaksumus on null või väga väike võrreldes teiste lepingutüüpidega, mis reageerivad samas suunas ja ulatuses turusituatsiooni muutustele; ja (c) mille arveldamine toimub tulevikus.

Näideteks tuletisinstrumentidest on forward-, fuutur-, swap- või optioonilepingud. (a) vara omandamisel selle eest makstud raha või mitterahalise tasu õiglase väärtus; ja (b) kohustuse võtmisel selle eest saadud raha või mitterahalise tasu õiglase väärtus.

Korrigeeritud soetusmaksumus on finantsvara või finantskohustuse algne soetusmaksumus, mida on vajadusel korrigeeritud järgmiste summadega: (a) põhiosa tagasimaksed (näiteks võetud või antud laenu puhul); (b) algse soetusmaksumuse ja lunastusmaksumuse vahelise võimaliku erinevuse kumulatiivne amortisatsioon (näiteks võlakirjade või laenude tehingukulutuste puhul); (c) väärtuse langusest

või laekumise ebatõenäosusest tingitud võimalik allahindlus (ebatõenäoliselt laekuvate finantsvarade puhul). Sisemise intressimäära meetod on finantsvara või –kohustuse korrigeeritud soetusmaksumuse arvutamine kasutades selle sisemist intressimäära. Sisemine intressimäär on selline intressimäär, millega finantsvarast või –kohustusest tulenevaid rahavoogusid diskonteerides on tulemuseks antud finantsvara või –kohustuse hetke bilansiline maksumus. Sisemise intressimäära arvutus hõlmab kõiki antud finantsvara või –kohustusega seoses makstavaid või saadavaid tehingukulutusi, üle- ja alakursse. Õiglase väärtus on summa, mille eest on võimalik vahetada vara või arveldada kohustust teadlike, huvitatud ja sõltumatute osapoolte vahelises tehingus. Tehingukulutused on finantsvara või –kohustuse ostu, emiteerimise või müügiga kaasnevad vältimatud kulutused. Vältimatud kulutused on sellised kulutused, mida ei oleks toimunud, kui ost, emiteerimine või müük poleks aset leidnud. Finantsvarad ja finantskohustused võetakse algselt arvele nende soetusmaksumuses, milleks on antud finantsvara või -kohustuse eest makstava või saadava tasu õiglase väärtus. Algne soetusmaksumus sisaldab kõiki finantsvara või –kohustuse soetamisega otseselt kaasnevaid tehingukulutusi, välja arvatud finantsvarad, mida kajastatakse õiglasel väärtusel muutustega läbi kasumiaruande, mille puhul tehingukulutusi ei liideta (ega arvata maha) algse soetusmaksumuse arvestamisel. Juhul kui soetatud finantsvara (finantskohustus) eest tasutakse koheselt rahas, loetakse selle soetusmaksumuseks saadud (makstud) rahasumma nominaalväärtust. Juhul kui tasumine toimub alles teatud pikema ajaperioodi möödudes (näiteks aastase järeelmaksuga), loetakse soetusmaksumuseks saadaoleva (või maksmisele kuuluva) tasu nüüdisväärtust. Juhul kui tasumine toimub lühiajalise viivitusega (näiteks nõuded ostjatel, mis laekuvad 30 päeva pärast), ei erine tasu nüüdisväärtus üldjuhul oluliselt tema nominaalväärtusest, ning sellisel juhul

võib soetusmaksumuseks lugeda saadaoleva (või maksmisele kuuluva) tasu nominaalväärtust. Juhul kui finantsvara või finantskohustus tekib vahetustehingus mitte-rahaliste objektide vastu, loetakse finantsvara või –kohustuse soetusmaksumuseks vahetatud objektide õiglast väärtust. Soetusmaksumus sisaldab ka kõiki tehingukulutusi, välja arvatud selliste finantsvarade ja finantskohustuste puhul, mida kajastatakse õiglasel väärtuses, väärtuse muutustega läbi kasumiaruande. Tehingukulutusteks loetakse kõiki finantsvara või –kohustuse soetamisega kaasnevaid vältimatuid kulutusi - näiteks tasusid vahendajatele ja nõustajatele, tehinguga kaasnevaid mittetagastatavaid makse

ja muid tehinguga otseselt kaasnevaid kulutusi. Tehingukulutused ei sisalda tehingu finantseerimisega seotud kulutusi ega ettevõtte sisemisi halduskulusid. Ettevõtte töötajatele makstud töötasu loetakse tehinguga kaasnenud vältimatuks kulutuseks ainult juhul, kui vastav osa töötasust jäänuks tehingu mitte-toimumisel töötajale maksmata.

Finantsvarade kajastamine.

Korrigeeritud soetusmaksumuses kajastatakse järgmisi finantsvarasid: (a) nõuded ostjate vastu, viitlaekumised ning muud lühi- ja pikaajalised

nõuded (sh. laenu nõuded); (b) lunastustähtajani hoitavad finantsinvesteeringud (näit. börsil noteeritud võlakirjad), kui ettevõtte on valinud arvestusmeetodiks korrigeeritud soetusmaksumuse meetodi (vastasel korral tuleb kajastada neid investeeringuid õiglases väärtuses). Finantsinstrumendile kord valitud arvestusmeetodit rakendatakse järjepidevalt. Õiglases väärtuses (väärtuse muutus kajastatuna kasumiaruandes) kajastatakse järgmisi finantsvarasid: (a) lühi- ja pikaajalised finantsinvesteeringud aktsiatesse ja teistesse omakapaliinstrumentidesse, mille õiglane väärtus on usaldusväärselt hinnatav; (b) lühi- ja pikaajalised finantsinvesteeringud börsil noteeritud võlakirjadesse ja teistesse võlainstrumentidesse, mida ettevõtte ei kavatse hoida lunastustähtajani; või mida ettevõtte kavatseb hoida lunastustähtajani, kuid on valinud arvestusmeetodiks õiglase väärtuse meetodi; või mille puhul ettevõtte ei ole soetamishetkel kindel, kas ta kavatseb seda hoida lunastustähtajani; (c) positiivse õiglase väärtusega tuletisinstrumentid. Soetusmaksumuse meetodil (st soetusmaksumus miinus võimalikud allahindlused) kajastatakse investeeringud aktsiatesse ja teistesse omakapaliinstrumentidesse, mis ei ole avalikult kaubeldavad ning mille õiglast väärtust ei ole võimalik usaldusväärselt mõõta. Finantskohustuste kajastamine Kõiki finantskohustusi kajastatakse bilansis korrigeeritud soetusmaksumuses, välja arvatud negatiivse õiglase väärtusega tuletisinstrumentid, mida kajastatakse õiglases väärtuses. Õiglases väärtuses kajastatavad finantsvarad ja -kohustused Õiglases väärtuses kajastatavaid finantsinstrumente hinnatakse igal bilansipäeval ümber nende hetke õiglasele väärtusele, millest ei ole maha arvatud võimalikke finantsinstrumendi realiseerimisega kaasnevaid tehingukulutusi. Väärtuse muutusest tulenevad kasumid/kahjumid kajastatakse kasumi

või kahjumina aruandeperioodi kasumiaruandes. Parimaks indikaatoriks finantsinstrumendi õiglasest väärtusest on tema turuväärtus. Aktiivse turu puudumisel võib õiglast väärtust hinnata mõnel muul meetodil, näiteks lähtudes hiljuti aset leidnud ostu-müügi tehingutest sama või sarnaste finantsinstrumentide puhul (korrigeerides vajadusel väärtust erinevuste suhtes) või kasutades diskonteeritud rahavoogude meetodit (s.o. diskonteerides finantsinstrumendist genereeritavaid tulevikurahavoogude). Diskonteeritud rahavoogude meetodi kasutamisel tuleb diskontomäärana kasutada sarnaste instrumentide tulusemäärasid, samuti tuleb muude sisendite puhul võimalikult palju tugineda turuinformatsioonile. Kui õiglases väärtuses kajastatud finantsvara õiglast väärtust ei ole enam võimalik usaldusväärselt hinnata, siis selle

vara bilansiline väärtus hetkel, kui õiglast väärtust viimati oli võimalik usaldusväärselt hinnata, saab selle vara uueks soetusmaksumuseks. Seda vara kajastatakse soetusmaksumuses (miinus allahindlused) hetkeni, mil õiglast väärtust on võimalik taas usaldusväärselt mõõta. Korrigeeritud soetusmaksumuse meetodi rakendamisel kajastatakse finantsinstrumendi bilansis tema algses soetusmaksumuses, mida on vajadusel korrigeeritud järgmiste summadega: (a) põhiosa tagasimaksed (näiteks võetud või antud laenu puhul); (b) alge soetusmaksumuse ja lunastusmaksumuse vahelise võimaliku erinevuse kumulatiivne amortisatsioon (näiteks võlakirjade puhul); (c) väärtuse langusest või laekumise ebatõenäosusest tingitud võimalik allahindlus (ebatõenäoliselt laekuvate finantsvarade puhul). Alge soetusmaksumuse korrigeerimised viiakse läbi ainult juhul, kui need on asjakohased. Näiteks juhul, kui finantsinstrument makstakse tagasi ühes osas, tema soetusmaksumus on

võrdne lunastus- või realiseerimismaksumusega ning tema laekumine on tõenäoline, võrdub finantsinstrumendi korrigeeritud soetusmaksumus tema alge soetusmaksumusega. Korrigeeritud soetusmaksumus tuleb leida kasutades finantsinstrumendi sisemist intressimäära (mis ei pruugi ühtida lepingus nimetatud intressimääraga). Sisemine intressimäär on selline intressimäär, mida rakendades finantsinstrumendist (näiteks laenust või võlakirjast) tulenevad tulevikurahavood diskonteeruvad instrumendi bilansilise väärtuseni. Sisemise intressimäära arvutamisel tuleb arvesse võtta ka kõiki antud finantsvara või -kohustusega seoses makstavaid või saadavaid tehingutasusid. Juhul kui tehingutasude mõju sisemise intressimäära arvestusele on ebaoluline, võib neid lähtudes olulisuse printsiibist kajastada kuluna nende toimumise momendil või kajastada kuluna lineaarselt instrumendi lõpptähtajani jäänud perioodi jooksul. Ühelgi juhul ei kapitaliseerita tehingutasusid bilansis iseseisva varaobjektina. Finantsvarade allahindlused Igal bilansipäeval tuleb hinnata, kas esineb tunnuseid korrigeeritud soetusmaksumuse või soetusmaksumuse meetodil kajastatud finantsvara või finantsvarade grupi väärtuse languse osas. Juhul kui selliseid tunnuseid esineb, tuleb finantsvara alla hinnata lähtudes alljärgnevatest reeglitest: a) korrigeeritud soetusmaksumuses kajastatavaid finantsvarasid (näiteks nõuded ja antud laenud) tuleb hinnata alla finantsvarast eeldatavasti tulevikus laekuvate maksete nüüdsväärtuseni (diskonteerituna antud finantsvara esmasel kajastamisel fikseeritud sisemise intressimääraga); (b) soetusmaksumuses kajastatavaid finantsvarasid (aktsiad ja muud omakapaliinstrumentid, mille õiglane väärtus ei ole usaldusväärselt hinnatav) tuleb hinnata alla summani, mida põhjendatud hinnangu kohaselt võiks saada, kui seda finantsvara peaks

müüma bilansipäeva seisuga. Väärtuse langusest tulenevaid allahindlusi kajastatakse kasumiaruandes kuluna. Finantsvarade (näiteks nõuete, antud laenude ja finantsinvesteeringute) väärtuse languse tuvastamisel tuleb arvesse võtta kogu aruande koostamise ajaks teadaolevat informatsiooni (kaasa arvatud pärast bilansipäeva teatavaks saanud asjaolusid, mis annavad tunnistust juba bilansipäevaks aset leidnud väärtuse languse kohta), mis võib mõjutada finantsvarade väärtust. Finantsvara väärtuse langust (ja sellest tulenevat allahindlust) võib muuhulgas põhjustada mõni alljärgnevatest sündmustest või asjaoludest: (a) võlgniku (tõenäoline) pankrot või olulised finantsraskused; (b) maksetähtaegade mittekinnipidamine; (c) võlgniku krediidireitingu langus; (d) finantsraskustest tingitud aktiivse turu kadumine teatud finantsinvesteeringule (näiteks aktsiad, mille noteerimine börsil lõpetatakse); (e) ettevõtte on andmeid, mis viitavad finantsvarade grupist tulevikus eeldatavasti laekuvate rahavoogude vähenemisele alates nende esmasest kajastamisest, kuigi seda vähenemist ei saa seostada ühegi gruppi kuuluva individuaalse finantsvaraga. Sellised andmed hõlmavad:

võlgnike maksekäitumise ebasoodsaid muutusi (näiteks edasilükatud maksete arvu suurenemine); või majanduskeskkonna üldine halvenemine, mis võib mõjutada võlgnike maksevõimet (näiteks töötuse taseme tõus; laenu tagatiste väärtuse langus; võlgnike poolt kasutatava tooraine

hinna tõus või valmistoodangu hinna langus). Ettevõtte hindab finantsvarade väärtuse langust iga objekti jaoks eraldi järgmiste finantsvarade puhul: (a) investeeringud aktsiatesse või muudesse omakapaliinstrumentidesse; ja (b) muud finantsvarad, mis on individuaalselt olulised. Ülejäänud finantsvarade puhul, mis ei ole individuaalselt olulised ja mille suhtes ei ole otseselt teada, et nende väärtus oleks langenud, võib väärtuse langust hinnata kogumina. Finantsvarasid, mille väärtuse langust on individuaalselt hinnatud, ei kaasata kogumitena hinnatavate finantsvarade gruppidesse juhul, kui neil esinevad individuaalsed väärtuse languse tunnused; nad kaasatakse kogumitena hinnatavate finantsvarade gruppidesse juhul, kui neil puuduvad individuaalsed väärtuse languse tunnused. Juhul kui eelnevalt alla hinnatud finantsvarade väärtus järgnevatel perioodidel taas tõuseb ja väärtuse kasvu saab objektiivselt seostada

sündmusega, mis toimus pärast allahindluse kajastamist, tühistatakse varasem allahindlus kuni summani, mis on madalam kahest alljärgnevast summast:

(a) finantsvarast eeldatavasti tulevikus laekuvate maksete nüüdiseväärtus; ja (b) bilansiline jääkväärtus juhul, kui allahindlust ei oleks eelnevalt toimunud. Allahindluste tühistamisi kajastatakse kasumiaruandes. Finantsvarade eemaldamine bilansist Finantsvara eemaldatakse bilansist siis, kui ettevõtte: (a) kaotab õiguse antud finantsvarast tulenevatele rahavoogudele; või (b) ta annab kolmandale osapooltele üle antud finantsvarast tulenevad rahavood ja enamiku antud finantsvaraga seotud riskidest ja hüvedest. Juhul kui tehingu käigus annab üks osapool teisele üle finantsvara, andmata üle varaga seotud riske ja hüvesid, ei eemaldata vara üleandja bilansist, vaid tehingut kajastatakse kui üleantud vara tagatisel võetud laenu. Näideteks sellistest tehingutest on: (a) nõuete faktooring, kui sisulised riskid jäävad nõude „müüjale“; (b) repotehingud väärtpaberitega, mille käigus väärtpaberite „müüja“ võtab endale ühtlasi kohustuse „müüdud“ väärtpaberid kokkulepitul ajal ja tingimustel uuesti tagasi osta. Finantsvara eemaldamisel bilansist kajastatakse finantsvara bilansilise maksumuse ja tema eest saadud tasu vahet kasumiaruandes tulu või kuluna.

Raha

Raha ning raha ekvivalentidena kajastatakse raha kassas ja pangas.

Finantsinvesteeringud

Finantsinvesteeringute kajastamine Lühi- ja pikaajalisi finantsinvesteeringuid aktsiatesse ja teistesse omakapitaaliinstrumentidesse (välja arvatud sellised osalused tütar- ja sidusettevõtetes, mida kajastatakse konsolideerimise või kapitaliosaluse meetodil) kajastatakse õiglases väärtuses, juhul, kui see on usaldusväärselt hinnatav. Aktsiate ja muude omakapitaaliinstrumentide õiglane väärtus ei ole usaldusväärselt hinnatav juhul, kui nendega ei toimu aktiivset kauplemist ning puuduvad ka alternatiivsed meetodid nende väärtuse usaldusväärselt hindamiseks – selliseid aktsiaid kajastatakse soetusmaksumuses (miinus võimalikud allahindlused, kui investeeringu kaetav väärtus on langenud alla bilansilise väärtuse). Lühi- ja pikaajalisi finantsinvesteeringuid võlakirjadesse ja teistesse võlainstrumentidesse, võib kajastada korrigeeritud soetusmaksumuses või õiglases väärtuses juhul, kui ettevõtte kavatseb neid kindlasti hoida lunastustähtajani. Juhul kui ettevõtte ei ole soetamishetkel kindel, kas ta kavatseb teatud võlainstrumenti lunastustähtajani hoida või on tõenäoline, et ta müüb selle enne lunastustähtaega, tuleb seda kajastada õiglases väärtuses. Võlakirjade ja teiste võlainstrumentide õiglane väärtus on üldjuhul usaldusväärselt hinnatav, kuna nendest tulenevate rahavoogude (näiteks intresside ja tagasimaksete) summa ja ajastus on teada või usaldusväärselt hinnatavad

Nõuded ja ettemaksed

Nõuete kajastamine

Kõiki nõudeid (näit. nõuded ostjate vastu, viitlaekumised, antud laenuid ning muud lühi- ja pikaajalised nõuded) kajastatakse bilansis üldjuhul korrigeeritud soetusmaksumuses. Lühiajaliste nõuete korrigeeritud soetusmaksumus on üldjuhul võrdne nende nominaalväärtusega (miinus võimalikud allahindlused), mistõttu lühiajalisi nõudeid kajastatakse bilansis tõenäoliselt laekuvas summas (mis on kajastatud näiteks arvel, lepingus või muul alusdokumendil). Pikaajaliste nõuete korrigeeritud soetusmaksumuse arvestamiseks võetakse nad algselt arvele saadaoleva tasu õiglases väärtuses, arvestades järgnevatel perioodidel nõudelt intressitul kasutades sisemise intressimäära meetodit. Juhul kui pikaajalise nõude sisemine intressimäär erineb lepingus fikseeritud intressimäärast (näiteks intressita laenu puhul), tuleb nõue algselt

võtta arvele tema nüüdiseväärtuses, diskonteerituna turu intressimääraga sarnaste tingimustega instrumentidele (st sarnases valuutas, maksetähtajaga, krediitdireitinguga jne). Nõuete allahindlusi kajastatakse kas vastaval kontraktonal (näiteks „Nõuded ostjate vastu“ allahindlusi kajastatakse bilansis kirjel „Ebatõenäoliselt laekuvad nõuded“) või nõude bilansilise jääkmaksumuse vähendamisenä. Juhul kui nõude allahindlus kajastati algselt selleks ettenähtud ebatõenäoliselt laekuvate nõuete kontrol, kuid hiljem selgus, et nõude laekumine on täiesti ebarealistlik, tunnistatakse nõue lootusetuks ning nii nõue ise kui ka tema allahindlus vastaval kontraktonal kantakse bilansist välja (täiendavat kulu sel hetkel enam ei teki). Nõuet loetakse lootusetuks, kui ettevõtte puuduvad igasugused võimalused nõude kogumiseks (näit. võlgnikule on väljakuulutatud pankrot ning pankrotipesas olevatest varadest ei piisa nõude tasumiseks). Juhul kui varem tehtud hinnang ebatõenäoliselt laekuvate nõuete summa kohta hiljem muutub, tuleb seda kajastada hinnangu muutuse perioodi kasumiaruandes ning mitte korrigeerida tagasiulatuvalt eelmisi perioode. Ebatõenäolise või lootusetu nõude laekumine tuleb näidata kulu vähendusena perioodis, mil laekumine toimub. Ebatõenäoliselt laekuva nõude laekumisel tuleb ühtlasi vähendada nii nõude enda kui tema kontraktonal saldod.

Varud

Varud on varad:

- (a) mida hoitakse müügiks tavapärase äritegevuse käigus;
- (b) mida parajasti toodetakse müügiks tavapärase äritegevuse käigus;
- (c) materjalid või tarvikud, mida tarbitakse tootmisprotsessis või teenuste osutamisel.

Soetusmaksumus on vara omandamise või töötlemise ajal vara eest makstud raha või üleantud mitterahalise tasu õiglane väärtus.

Õiglane väärtus on summa, mille eest on võimalik vahetada vara või arveldada kohustust teadlike, huvitatud ja sõltumatute osapoolte vahelises tehingus.

Neto realiseerimisväärtus on toote hinnanguline müügihind tavapärase äritegevuse käigus, millest on maha arvatud hinnangulised kulutused, mis on vajalikud toote müügi valmisolekus viimiseks ja müügi sooritamiseks.

Varude mõiste hõlmab lisaks müügiks ostetud kaupadele, materjalidele, lõpetamata ja valmistoodangule ka selliseid objekte nagu edasimüügiks hoitavad seadmed, kinnisvara ja teenuse osutamise otseselt seotud

kapitaliseeritud kulud, mille osas ei ole veel võimalik kajastada tulu valmidusastme meetodil.

Varude soetusmaksumuse arvestuspõhimõtted

VARUDE ARVESTUSPÕHIMÕTTED

Esmane arvele võtmine

Varud võetakse algselt arvele nende soetusmaksumuses, mis koosneb ostukulutustest, tootmiskulutustest ja muudest kulutustest, mis on vajalikud varude

viimiseks nende olemasolevasse asukohta ja seisundisse.

Varude ostukulutused sisaldavad lisaks ostuhinnale varude ostuga kaasnevat

tollimaksu, muid mittetagastavaid makse ja varude soetamisega otseselt seotud

transpordikulutusi. Juhul kui varud ostetakse tavapärasest maksetähtajast pikemaajalise järeelmaksuga, kajastatakse

varude soetusmaksumusena ostuhinda tavapärase maksetähtaja puhul. Vahet soetusmaksumuse ja makstava summa vahel

kajastatakse intressikuluna soetamise ja maksmise vahelise perioodi jooksul. Laenukasutuse kulutusi ei arvestata üldjuhul

varude soetusmaksumusse. Laenukasutuse

kulutusi tohib lisada varude soetusmaksumusele ainult juhul, kui varude valmistamine

toimub pikema perioodi jooksul, seda finantseeritakse laenu või mõne muu

võlainstrumendiga ning nende kulutuste mõju varude soetusmaksumusele on oluline Järgnevaid kulutusi ei lülitata varude

soetusmaksumusse, vaid need kajastatakse

perioodikuluna

(a) normaalsest suuremad tootmiskaod;

(b) laokulud, välja arvatud juhul, kui need on vältimatud tootmisprotsessi käigus;

(c) mittetootmislikud üldkulud, mis ei ole vajalikud varude viimiseks nende olemasolevasse asukohta ja seisundisse; (d) turustuskulud.

Varude soetusmaksumuse mõõtmisel võib kasutada ka standardhinna meetodit, jaehinna

meetodit või viimast ostuhinda, kui selle meetodi tulemusena saadud soetusmaksumus on

ligilähedane tegelikule soetusmaksumusele. Standardhinna meetodi puhul võetakse arvesse materjalide ja tarvikute, tööjõu, efektiivsuse ja tootmisvõimsuse kasutamise normtasemed.

Neid vaadatakse üle regulaarselt ja vajadusel korrigeeritakse vastavalt tegelikele

tingimustele. Jaehinna meetodil varude soetusmaksumuse määramiseks vähendatakse varude

müügihinda vastava brutomarginaali protsendi võrra.

Arvestusmeetodid varude kulusse kandmisel

Juhul kui üksikud varude objektid on üksteisest selgelt eristatavad, lähtutakse

nende soetusmaksumuse kulusse kandmisel konkreetselt iga objekti soetamiseks tehtud

kulutustest (individuaalmaksumuse meetod). Juhul kui üksikud

varude objektid ei ole üksteisest selgelt eristatavad, kasutatakse soetusmaksumuse kulusse kandmisel kas FIFO või kaalutud

keskmise soetusmaksumuse meetodit. Olemuselt ja kasutuselt sarnaste varude suhtes kasutatakse ühesugust meetodit.

Iga varude objekti soetusmaksumuse kuluks kandmine lähtudes konkreetselt antud

objektile tehtud kulutustest on sobiv näiteks juhul, kui iga objekti toodetakse eraldi mingi kindla projekti või lepingu raames. Juhul kui toodetavate (või ostetavate) objektide hulk on suur ning objektid ei ole üksteisest selgelt eristatavad, on individuaalse hindamise meetod ebasobiv ning selle asemel tuleb kasutada kas FIFO või kaalutud keskmise soetusmaksumuse meetodit.

FIFO (first-in, first-out) meetodi rakendamisel eeldatakse, et tooteid müüakse (või

kasutatakse) nende soetamise järjekorras (st esmalt kantakse kulusse algjääk, seejärel esimesena saabunud partii soetusmaksumus jne).

FIFO meetodi rakendamisel kajastatakse varude lõppjääki bilansis viimasena saabunud ja veel müümata (kasutamata) partiide

soetusmaksumuses. Kaalutud keskmise soetusmaksumuse meetodi rakendamisel loetakse iga üksiku

objekti soetusmaksumuseks perioodi algjäägi soetusmaksumuse ja perioodi jooksul soetatud objektide soetusmaksumuste kaalutud

keskmist. Kaalutud keskmist võib ümber arvutada kas iga uue partii saabumise järel või üks kord iga teatud perioodi (nt nädal või kuu)

lõpul. Kaalutud keskmise arvutamise kord ja sagedus sätestatakse ettevõtte raamatupidamise

siseeskirjas.

Edasine kajastamine

Varusid kajastatakse bilansis nende soetusmaksumuses või neto

realiseerimisväärtuses, sõltuvalt sellest, kumb on madalam.

Iga aruandeperioodi lõpul tuleb varude nimekirja kriitiliselt üle vaadata, et

identifitseerida varude objektid, mille neto realiseerimisväärtus võib olla langenud

madalamale nende soetusmaksumusest. Järgmiste asjaolude

esinemisel peab ettevõtte juhtkond kaaluma vajadust varude allahindluseks:

(a) varude füüsiline inventuur on tuvastanud, et varud on riknenud või nende füüsiline seisund on halvenenud;

(b) sarnaste varuobjektide turuhind on langenud;

(c) teatud varuobjekte pole pikema aja vältel suudetud müüa ega kasutada ning eksisteerib kahtlus, kas neid suudetakse realiseerida mõistliku aja vältel.

Materjale ja lõpetamata toodangut hinnatakse alla juhul, kui nendest valmistatavate

valmistoodete hinnanguline soetusmaksumus ületab samade valmistoodete neto

realiseerimisväärtust.

Varude allahindlusi nende neto realiseerimisväärtusele kajastatakse aruandeperioodi kuluna. Juhul kui varem allahinnatud varude neto realiseerimisväärtus hilisematel perioodidel taas tõuseb, tuleb varasem allahindlus tühistada.

Materiaalsed ja immateriaalsed põhivarad

Materiaalset põhivara kajastatakse bilansis soetusmaksumuses, millest on maha arvatud akumuleeritud kulum ja võimalikud väärtuse langusest tulenevad allahindlused. Amortisatsiooni arvestamisel kasutatakse lineaarset meetodit. Immateriaalset põhivara kajastatakse bilansis soetusmaksumuses, millest on maha arvatud akumuleeritud kulum ja võimalikud väärtuse langusest tulenevad allahindlused. Amortisatsiooni arvestamisel kasutatakse lineaarset meetodit. Kui immateriaalse vara kasulikkude eluiga ei ole võimalik usaldusväärselt hinnata, eeldatakse, et kasulik eluiga on 2 aastat.

Põhivarade arvelevõtmise alampiir 100

Kasulik eluiga põhivara gruppide lõikes (aastates)

Põhivara grupi nimi	Kasulik eluiga
Arvuti	5

Rendid

Kapitalirendina käsitletakse rendilepingut, mille puhul kõik olulised vara omandiga seonduvad riskid ja hüved kanduvad üle rentnikule. Muud rendilepingud kajastatakse kasutusrendina.

Finantskohustised

Finantskohustus on lepinguline kohustus tasuda teisele osapoolle raha või muid finantsvarasid. Kõiki finantskohustusi kajastatakse bilansis korrigeeritud soetusmaksumuses, välja arvatud negatiivse õiglase väärtusega tuletisinstrumentid, mida kajastatakse õiglases väärtuses. Õiglases väärtuses kajastatavaid finantsinstrumente hinnatakse igal bilansipäeval ümber nende hetke õiglasele väärtusele, millest ei ole maha arvatud võimalikke finantsinstrumenti realiseerimisega kaasnevaid tehingukulutusi. Finantskohustusi kajastatakse bilansis üldjuhul korrigeeritud soetusmaksumuses. Lühiajaliste finantskohustuste korrigeeritud soetusmaksumus on üldjuhul võrdne nende nominaalväärtusega, mistõttu lühiajalisi finantskohustusi kajastatakse bilansis maksmisele kuuluvas summas, mis on kajastatud näiteks arvel, lepingus või muul alusdokumendil. Pikaajaliste finantskohustuste korrigeeritud soetusmaksumuse arvestamiseks võetakse nad algselt arvele maksmisele kuuluva tasu õiglases väärtuses, arvestades järgnevatel perioodidel kohustustelt intressikulu kasutades sisemise intressimäära meetodit. Finantskohustus eemaldatakse bilansist siis, kui see on kas rahuldatud, lõpetatud või aegunud. Finantskohustus on rahuldatud siis, kui see on kas tasutud või lepinguliselt üle antud mõnele teisele osapoolle. Finantskohustus on lõpetatud siis, kui teine osapool on sellest loobunud. Finantskohustus aegub seadusandluses sätestatud tähtaegadel. Finantskohustuse eemaldamisel bilansist kajastatakse kohustuse bilansilise maksumuse ja tema eest makstud tasu vahet kasumiaruandes tulu või kuluna.

Eraldised ja tingimuslikud kohustised

Eraldis kajastatakse juhul, kui ettevõtte lasub enne bilansipäeva toimunud kohustavast sündmusest tulenevalt juriidiline või faktiline kohustus, kohustuse realiseerumine on tõenäoline ja selle summat on võimalik usaldusväärselt mõõta. Muud võimalikud või eksisteerivad kohustused, mille realiseerumine ei ole tõenäoline või millega kaasnevate kulutuste suurust ei ole võimalik piisava usaldusväärsusega hinnata, on avalikustatud aastaaruande lisades tingimuslike kohustustena.

Tulud

Tulu on aruandeperioodi majandusliku kasu suuremine, millega kaasneb varade suuremine või kohustuste vähenemine ja mis suurendab raamatupidamiskohustuslase omakapitali, välja arvatud omanike poolt teostatud sissemaksed omakapitali. Õiglane väärtus on summa, mille eest on võimalik vahetada vara teadlike, huvitatud ja sõltumatute osapoolte vahelises tehingus. Teenuse osutamise leping on leping, mis on sõlmitud kas ühe või mitme omavahel seotud teenuse osutamiseks. Tulu hõlmab ainult sellist majanduslikku kasu, mille saajaks on ettevõtte ise. Kolmandate osapoolte nimel kogutud summad nagu näiteks käibemaks ei ole ettevõtte tulu. Samuti ei ole ettevõtte tuluks agendi- ja komisjonilepingute alusel kogutud brutosummad, vaid ainult selliste lepingute alusel teenitavad komisjonitasud.

TULU MÕÕTMINE.

Tulu kajastatakse saadud või saadaoleva tasu õiglases väärtuses. Tehingu tulu määratakse reeglina kindlaks ettevõtte ja kauba või teenuse ostja (või vara kasutaja) vahel sõlmitava lepingu alusel. Tulu mõõdetakse saadud või saadaoleva tasu õiglases väärtuses, võttes arvesse lepingus ette nähtud hinnavähendusi ja rabatte. Enamasti saadakse tasu rahalises vormis. Juhul kui tasumine toimub vahetult või lühikese perioodi jooksul pärast tehingu toimumist, võrdub tehingu müügitulu saadud või saadaoleva rahasummaga. Juhul kui tasumine toimub alles teatud pikema ajaperioodi möödudes (näiteks järelmaksuga müügi korral), siis on tasu õiglane väärtus väiksem kui laekuva rahasumma nominaalväärtus. Sellisel juhul

kajastatakse müügitulu laekuva rahasumma nüüdsväärtuses. Tulu kaupade müügist kajastatakse siis, kui kõik alljärgnevalt loetletud tingimused on täidetud: (a) olulised omandiga seonduvad riskid ja hüved on läinud üle müüjalt ostjale; (b) müüjal ei ole jätkuvalt niisugust haldamise vastutust, mida seostatakse omandiga ning puudub kontroll kauba või toote üle; (c) tulu müügitehingust saab

usaldusväärselt mõõta; (d) tehingust saadava tasu laekumine on tõenäoline; (e) tehinguga seotud kulutusi on võimalik usaldusväärselt hinnata. Tulu teenuste müügist kajastatakse lähtuvalt osutatava teenuse valmidusastmest bilansipäeval, eeldusel, et teenuse osutamist hõlmava tehingu lõpptulemust (s.o tehinguga seotud tulused ja kulused) on võimalik usaldusväärselt prognoosida. Tehingu lõpptulemust on võimalik usaldusväärselt prognoosida siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused: (a) tulu suurus on võimalik usaldusväärselt mõõta; (b) tehingust saadava tasu laekumine on tõenäoline; (c) tehingu valmidusastet bilansipäeval on võimalik usaldusväärselt mõõta; ja (d) tehinguga seotud tehtud kulused ning tehingu lõpetamiseks vajalikke kulused on võimalik usaldusväärselt hinnata.

Lisa 2 Seotud osapooled

(eurodes)

Aruandekohustuslase emaettevõtja nimetus	Lillesein OÜ
Riik, kus aruandekohustuslase emaettevõtja on registreeritud	Eesti
Kontserni nimetus, millesse kuulub emaettevõtja	Eesti
Riik, kus kontserni emaettevõtja on registreeritud	Eesti

Saldod seotud osapooltega rühmade lõikes

ANTUD LAENUD	31.12.2021	Antud laenu	Antud laenu tagasimaksed	31.12.2022	Perioodi arvestatud intress
Kokku antud laenu	0	0	0	0	0

ANTUD LAENUD	31.12.2022	Antud laenu	Antud laenu tagasimaksed	31.12.2023	Perioodi arvestatud intress
Kokku antud laenu	0	0	0	0	0

LAENUKOHUSTISED	31.12.2021	Saadud laenu	Saadud laenu tagasimaksed	31.12.2022	Perioodi arvestatud intress
Kokku laenukohustised	0	0	0	0	0

LAENUKOHUSTISED	31.12.2022	Saadud laenu	Saadud laenu tagasimaksed	31.12.2023	Perioodi arvestatud intress
Kokku laenukohustised	0	0	0	0	0

MÜÜDUD	2023			2022		
	Kaubad	Teenused	Põhivara	Kaubad	Teenused	Põhivara
Kokku müüdnud	0	0	0	0	0	0

OSTETUD	2023			2022		
	Kaubad	Teenused	Põhivara	Kaubad	Teenused	Põhivara
Kokku ostetud	0	0	0	0	0	0

ANTUD GARANTIID/TAGATISED		
	31.12.2023	31.12.2022
Kokku antud garantiid/tagatised	0	0

SAADUD GARANTIID/TAGATISED	
----------------------------	--

	31.12.2023	31.12.2022
Kokku saadud garantiid/tagatised	0	0

Aruande digitaalallkirjad

Aruande lõpetamise kuupäev on: 01.07.2024

Lillesein OÜ (registrikood: 12979791) 01.01.2023 - 31.12.2023 majandusaasta aruande andmete õigsust on elektrooniliselt kinnitanud:

Allkirjastaja nimi	Allkirjastaja roll	Allkirja andmise aeg
SIIRI RANNU	Juhatuse liige	01.07.2024
Resolutsioon:	Siiri Rannu	

Aruande osanike koosoleku kinnitamise staatus

Osanike koosoleku poolt kinnitatud

Kahjumi katmise ettepanek

(eurodes)

	31.12.2023
Eelmiste perioodide jaotamata kasum (kahjum)	-2 858
Aruandeaasta kasum (kahjum)	432
Kokku	-2 426
Katmine	
Täiendavad sissemaksed osakapitali	432
Eelmiste perioodide jaotamata kasum (kahjum) peale jaotamist (katmist)	-2 858
Kokku	-2 426

Plaanis on tegevusvaldkonda laiendada ja sealt tulenevalt on ka suurem võimalus omakapitali sisseemakseid hakata tegema.

Müügitulu jaotus tegevusalade lõikes

Tegevusala	EMTAK kood	Müügitulu (EUR)	Müügitulu %	Põhitegevusala
Muude mujal liigitamata kodutarvete jaemüük spetsialiseeritud kauplustes	47599	40	100.00%	Jah